

Sevgili Ömür Hanım Nazire

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Kasım 2023

“Yaşama sevinci adına bir tutamağım kalmadı Ömür Hanım.”(Ş. Erbaş)

Bir tek düşüm kaldı ağızımdaki tek çürük dişin kovuğunda saklandığım...

Bir manifestodur yaşamak ve ılıman yürek ikliminde seken hecelere sığındığım.

Rengi soldu madem dünün dingin bir ömrü hiç mi bahşetmeyecek yüce Tanrı?

Soyut bir gezegen saklıdır içimde somuta döndürmek adına ne kadar uğraş versem de gerçek olmayan öyle ki hikâyelerimdir beni bana sunan ve şiirlerin tutanağında saklı iken sessiz nidalarım.

Bir çalı süpürgesi nasıl ki yumurta kapıya dayandı ve işte yumdum gözlerimi ve bir çalımla süpürdüm yüreğimin önünü.

Haşmetlidir içime yağan yağmur ve sadece ben ıslanırım:

Kimine göre ahmak kimine göre kefal addedilen ince uçlu varlığım ve damarlarımda kan yerine mürekkep akar ve nasıl da üstüm başım damgalı ve dalgalı kıyıya vuran sözcükler de olmasaydı hani...

Ben de olmazdım, Ömür Hanım ve şairinden çaldım ben bu mutsuzluğu mutum iken mutlak kaygılar asla da mum gibi eriyip gitmedi hem hayallerim.

Çılgın bir denizim ben.

İçinde yürüdüğüm dehlizin de delisi.

Delişmen rüzgâra eşlik ettiğim de doğrudur hani ve eğri oturup doğru konuşan kalemime de kefilim.

Kirli torbamda saklı lekeli vicdanları insanların:

Yıka yıka temizleyemediğim.

Parmak arası terliklerden haz etmem hele ki bir erkek ayağına geçirmişse onu ve insana sunulan

zulümden de haz etmem en az onun kadar onlarca vurgun yediğim ve işte kapısından kovulduğum köyler yine de yine de...
Her köy benimdir varsın olsun uzağında varsın düşeyim insanların tuzağına.
Yitimlerle iştigalim ve yatık gemim.
Bir yatır gibi peşine düştüğüm aslında vicdanımdır benim bam telim.
Aman vermediğim kül rengi bulutlar oysaki daha şimdi mavi ve berraktı gök kubbe ve işte biz insanların aldatıldığı iblis gök kubbeyi de ele geçirdi madem...
Yağan yağmur mu?
Yâdı mı dünün?
Yoksa yağan bombalar mı gök kubbeyi siyaha boyadı ve işte akacak kan durmuyor damarda ve damardan bir şarkı mırıldanıyor ilham perim.
Bir yitimse yaşanan.
Münferit kaygılar değil asla bilakis insanlığın çürüdüğü.
Bir yatırımsa kimi devletin bu zulmü desteklediği Allah'a havale ediyorum yandaşlarını bu insanlık trajedisinin.
Tınısında kayboldum acıların kim bilir kaç bayt yer tutacak yazdıklarım...
Yatıya kalan acılarsa kanatan derinden ve kalemin hicranıma eşlik ettiği.
Yaşamakla ölmek arasında bir yerdeyim ve sefilliğim tuş oldu çıktığım er meydanında ar bildiğim ne varsa muhafaza etmek adına telaşla yaşıyor telaşla yazıyorum bu satırları.
Hazanın redifi iken gözyaşı.
Yalnızlığın da eşrafı iken cümlelerim.
Bir düş' e daha yenik düştüm ve solladım bak, kaderimi.
Müzmin bir hüznün derine çöreklenen ve mazbut yaşantım.
Kemale erdiğim kadar da hidayete ermek adına kâh ölüyorum kâh doğuyorum.
Mil çektiğim gözleri hüznün ve ulusuyum sözcüklerin uladığım ünlendiğim ve mimiendiğim ve imgelerim benden birer parça çocuk yüreğimde ip atlayan dizelerim şiirlerime bandığım masallarım ve yazdığım birkaç roman beni alt etmeden bu yalan dünya derhal kaçmalı derhal fırap etmeliyim dünyadan.
Üstüm başım kan içinde.
Kanaat getirdiğim kadar süregelen zulme...
Tırnaklarımda toprak.
Tırlatmadan da ölmenin bir yolunu arıyorum ve deştiğim kadar yüreğimi taşıyorum da bedenimden.
Kasıtlı kasıtsız bir ölüm ise kalemimle hırıştığım.
Yandaş bir çözümse hüznü katedralim.
İmleç sağanağında devasa bir ayraç bahşederken yüce Huda ve işte parmak izimle damgamı vurmaksa hayata damgalı puluyum da yalnızlığın ve kendimi bir zarfa hapsettiğim.
Adresime henüz ulaşmadı sana yazdığım mektup, Ömür Hanım.
Ve senin şairine duyduğum saygı kadar hayata da duyduğum saygıda bir kusur etmemek de adına itina ile yaşıyor yazıyorum.
İhlal edilmiş sınırlarımda saklı beyitler henüz yazmadığım.

Gönlümün de kotası doldu madem.

Gönüllü girdiğim bir savaş bu ve aşkın da mıntıkasında ılımlı bir yürek sesi peşine düştüğüm bir o kadar kendimden kaçamadığım yine de yine de...

Ara ara yazdıklarım sayesinde az da olsa huzur buluyorum ve şairinin de dediği gibi:

Bu yaşam bana ağır ve fazla kasvetli hikâyemden geride kalan birkaç dizeyi de sana hediye etmek istiyorum...

Yâdında dünün

Yarenim hüznün

Karaborsa sevdalardan uzak

Merdiven altı bir özlemi de yok saydığım kadar

Yok sayılmanın da bir adım ötesi iken

Ve evet, ben kara delikte anbean büyüyen yalnızlığıma sirayet eden kalemin sesinde bir nebze de olsa hayata tutunmakla iştiğalim her ne kadar hüznün ve güz düşmese de yakamdan...